

Arrest

**nr. 75 596 van 21 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 28 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DIMONEKENE-VANNESTE, loco advocaat N. SISA LUKOKI, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine. U werd geboren op 4 november 1966 in Sjali (Tsjetsjenië), waar u ook woonde.

Vanaf 2008 werkte u als bewaker van controleposten voor het Ministerie van Defensie.

Op 16 juli 2009 was u aan het werk bij een tijdelijke controlepost. 's Avonds werden jullie aan de controlepost beschoten door rebellen. Twee federale collega's raakten gewond. Een minuut later was er een ontploffing. Jullie omsingelden twee aanvallers, die gewond waren. U nam de twee gewonde collega's en de twee gewonde aanvallers mee in uw auto. Onderweg in de auto klopte iemand om u te vragen om te stoppen. Toen u de auto stopte had een van de rebellen een granaat en een pistool vast. De rebel eiste dat u hen naar het dorp Avtoeri zou brengen. U zette de twee gewonde aanvallers af in Avtoeri. U bracht de twee gewonde collega's naar het ziekenhuis in Sjali. Hierna ging u naar de woning van uw collega Y. (...), waar u overnachtte. Vanaf 18 juli 2009 woonde u bij uw broer A.

(...). U contacteerde uw vrouw F. K. (...) (O.V. 6.493.945), die met een van jullie kinderen in een ziekenhuis in Moskou was. Op 27 of 28 juli 2009 was uw vrouw terug thuis.

Op 29 juli 2009 voerden medewerkers van verschillende diensten 's ochtends een huiszoeking uit bij u thuis op zoek naar u. Uw broers werden ondervraagd. Dezelfde avond ging u met uw gezin naar Argun, waar u bij V. (...), een Russische vriendin van uw schoonmoeder, woonde.

Op 5 augustus 2009 volgden nog huiszoekingen op zoek naar u bij u thuis door een rechercheur van de MVD en bij uw broer A. (...) door de FSB. De medewerkers die de huiszoeking bij uw broer uitvoerden, staken die dag ook het huis van uw broer in brand.

Uiteindelijk verliet u Tsjetsjenië op 19 september 2009. In Argun vertrok u met uw gezin en twee chauffeurs per auto. Onderweg stapten jullie ergens over in een andere auto met een andere chauffeur.

Op 23 september 2009 bereikte u België. Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw huwelijksakte, uw rijbewijs, uw veteranenboekje, de geboorteakten van uw drie kinderen, twee convocaties, een brief van het parket, twee foto's en een medisch attest."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië problemen heeft met de autoriteiten. Deze problemen ontstonden nadat u tijdens uw werk twee gewonde rebellen wegbracht met uw auto.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Ten eerste is de door u beschreven schietpartij en daaropvolgende rit op 16 juli 2009, zeker gezien de huidige veiligheidssituatie in Tsjetsjenië, bijzonder onwaarschijnlijk.

U verklaarde dat u met zes lokale en zes federale medewerkers aan het werk was toen jullie werden aangevallen. U verklaarde dat de aanvallers geen wapens hadden toen jullie hen benaderden. Jullie zouden twee gewonde aanvallers daarop omsingeld hebben. Ze wilden echter niet toegeven dat ze rebellen waren. Een derde rebel had niemand van jullie gezien. De derde rebel zou met de wapens van de andere rebellen weggelopen zijn. De twee gewonde collega's en de twee gewonde rebellen zou u dan in uw auto hebben weggevoerd omdat er geen andere auto beschikbaar was. In de auto werd u klaarblijkelijk enkel vergezeld door de twee gewonde collega's. Onderweg zou een rebel u hebben bevolen hen af te zetten in het dorp Avtoeri omdat ze in het ziekenhuis ten prooi zouden vallen aan de ordediensten. U bevestigde dat jullie concludeerden dat de drie rebellen jullie beschoten hadden. Volgens u werden de rebellen nadien niet opgepakt (CGVS, p. 7-10).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan ik een kopie aan het administratieve dossier toevoegde, blijkt echter dat de autoriteiten rebellen in Tsjetsjenië ernstig bestrijden.

Het is bijgevolg weinig aannemelijk dat medewerkers van de autoriteiten, zoals uzelf en uw collega's aan de controlepost, de rebellen door wie jullie werden beschoten, zomaar zouden verzorgen en nadien naar het ziekenhuis brengen, zonder hen te arresteren.

Het feit dat u en uw collega's met twaalf waren, terwijl jullie maar door drie rebellen werden aangevallen, versterkt de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Geconfronteerd met deze onwaarschijnlijkheden verwees u naar het aan de controlepost geïnstalleerde dradensysteem (CGVS, p. 10). U maakte echter niet aannemelijk dat een beschermingssysteem, geïnstalleerd door de autoriteiten zelf, ertoe zou kunnen leiden dat rebellen die de ordediensten aanvallen, niet effectief zouden bestreden of ingerekend kunnen worden door u en uw collega's. Bovendien bleek dat u en uw collega's gewapend waren en dat jullie een walkietalkie ter beschikking hadden, waarmee de aan de controlepost achtergebleven collega's hun militaire basis verwittigden (CGVS, p. 10).

Verder stelde u dat u de rebellen nergens ging aangeven (CGVS, p. 11). Het is echter weinig aannemelijk dat u, een medewerker van de autoriteiten, door rebellen wordt aangevallen, hen - enkel vergezeld door twee gewonde collega's - naar het ziekenhuis voert, onderweg door hen bedreigd wordt, hen afzet in het dorp van hun voorkeur, maar hen ten slotte niet gaat aangeven bij de politie of bij uw werkgever, het Ministerie van Defensie.

In dit opzicht is het ook vreemd dat uw collega Y. (...) en uw andere collega's geen problemen kenden na het incident waarbij jullie beschoten werden (CGVS, p. 16).

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas sterk aangetast.

Ten tweede is het opvallend dat uw vrouw op 13 augustus 2009 een nieuw Russisch binnenlands paspoort kreeg van de autoriteiten in Sjali. Uw vrouw verklaarde dat haar oorspronkelijk Russisch binnenlands paspoort in beslag werd genomen bij de huiszoeking eind juli 2009 (vragenlijst ingevuld door DVZ voor CGVS, vraag 3.5 en CGVS vrouw, p.3).

U verklaarde dat u na de eerste huiszoeking bij u thuis, die zou plaatsgevonden hebben op 29 juli 2009, met uw gezin verhuisde naar Argun. Jullie zouden in Argun zijn gebleven tot jullie vertrek naar België in september 2009 (CGVS, p. 5 en 12 en CGVS vrouw, p. 2 en DVZ verklaring vrouw, vraag 9). Tot jullie vertrek naar Argun woonde u en had u uw propiska in Sjali (CGVS, p. 2 en CGVS vrouw, p. 2).

Het is merkwaardig dat uw vrouw, na haar vertrek uit Sjali naar Argun, niettemin nog een nieuw Russisch binnenlands paspoort kreeg van de autoriteiten in Sjali, inclusief een stempel voor haar propiska op jullie oude adres in Sjali (Radelnaja straat 12).

Op het moment van de afgifte van het Russisch binnenlands paspoort van uw vrouw waren jullie dit oude adres echter al ontvlucht. Mocht het Russisch binnenlands paspoort van uw vrouw in beslag genomen zijn door de autoriteiten, is het weinig waarschijnlijk dat diezelfde autoriteiten haar twee weken later een nieuw Russisch binnenlands paspoort zouden uitreiken.

Verder blijkt dat uw vrouw haar binnenlands paspoort zelf ondertekende. Uw vrouw verklaarde echter dat haar nieuwe Russisch binnenlands paspoort naar jullie thuis werd gebracht (CGVS vrouw, p. 3). Het feit dat uw vrouw - na het schietincident, de ontvangst van de convocaties en de twee huiszoekingen - een nieuw Russisch binnenlands paspoort en een propiska op haar oude adres verkreeg van de autoriteiten, doet ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de gegrondheid van de vervolgingsvrees die u tegenover de autoriteiten zou gekend hebben.

Ten derde bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas.

Zo kende u de naam niet van de twee gewonde federale collega's. Ook de functie van die bewuste collega's kende u niet. U verklaarde dat u hun namen niet kende omdat ze van een andere afdeling zijn (CGVS, p. 9).

Deze verklaring is ontoereikend aangezien u die dag al met hen samenwerkte en u hen nadien afzette in het ziekenhuis. Aangezien deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent de nodige informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Ten vierde kon u de Belgische asielinstanties onvoldoende overtuigende bewijzen voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben.

U legde weliswaar twee convocaties, d.d. 20 juli 2009 en 24 juli 2009, voor. Het jaartal op de eerste convocatie is met balpen van 2007 naar 2009 aangepast. De bovenkant van de eerste convocatie blijkt te zijn afgescheurd. Op beide convocaties is uw adres rechtsboven niet ingevuld.

Deze documenten lijken sterk op twee met balpen ingevulde kopieën.

Hierdoor ontstaat ernstige twijfel over de authenticiteit van deze convocaties. U wist bovendien niet wat de naam was van de persoon bij wie u zich moest melden (CGVS, p. 16). Deze naam staat echter vermeld op beide convocaties.

Aangezien u met het voorleggen van deze convocaties wil aantonen dat de autoriteiten naar u op zoek zijn, is het merkwaardig dat u deze oproepingsbrieven niet aan een nader onderzoek zou hebben onderworpen.

Verder legde u een ongestempelde brief, d.d. 15 augustus 2009, van het parket uit Sjali voor met betrekking tot de huiszoeking die bij uw broer werd uitgevoerd. U wist niet wie deze brief precies opmaakte (CGVS, p. 17), terwijl dit letterlijk in de brief vermeld staat. Verder verklaarde u dat er

in deze brief niet staat dat u ergens van verdacht wordt (CGVS, p. 17). De brief vermeldt echter letterlijk dat u van bepaalde in de Russische wet opgesomde misdaden wordt verdacht.

Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u de brief niet echt goed had doorgenomen (CGVS, p. 17). U wist evenmin op basis van welke wetsartikels u werd verdacht (CGVS, p. 17), terwijl ook dit letterlijk in de brief van het parket vermeld staat.

Aangezien u met het voorleggen van deze brief wil aantonen dat de autoriteiten naar u op zoek zijn, is het merkwaardig dat u ook dit document niet aan een nader onderzoek zou hebben onderworpen.

De twee quasi-identieke en ongedateerde foto's die u neerlegde, tonen u, staande op een koer naast een huis. U verklaarde dat het afgebrande huis van uw broer op deze foto's staat. Deze foto's zouden twee à drie dagen voor uw vertrek uit Argun genomen zijn (CGVS, p. 18).

Deze foto's bewijzen echter niets over de problemen die u in uw land van herkomst zou gekend hebben.

Verder verklaarde uw vrouw dat er na jullie vlucht naar België nog 4 à 5 keer militairen bij jullie thuis langskwamen die vroegen naar haar (CGVS vrouw, p. 5). Ook hiervan kon u geen enkel begin van bewijs voorleggen.

Tevens verklaarde u dat u werd ontslagen na het schietincident (CGVS, p. 15). Hiervan kon u geen begin van bewijs voorleggen.

U slaagde er bijgevolg niet in de Belgische asielinstanties een authentiek en geloofwaardig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd.

Ten vijfde kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw reisweg van Tsjetsjenië naar België.

U verklaarde dat u in Argun per auto vertrok met uw gezin en twee chauffeurs. Onderweg stapten jullie ergens over in een andere auto, die jullie naar België bracht.

U was tijdens deze reis niet in het bezit van geldige reis- en identiteitsdocumenten (CGVS, p. 5 en 6).

Onderweg in de eerste auto zou u verschillende keren gecontroleerd zijn. Jullie werden evenwel niet persoonlijk gecontroleerd. U dacht dat de controles in Rusland, Belarus of Oekraïne plaatsvonden. U dacht dat jullie geen grenzen waren overgestoken (CGVS, p. 6).

Deze verklaringen zijn echter weinig aannemelijk.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte controles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone in een voertuig te betreden, zonder persoonlijk gecontroleerd te worden aan een douanepost.

Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in een auto, zonder persoonlijk gecontroleerd te worden, de EU zou zijn binnengekomen. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde dat het werd afgepakt tijdens de huiszoeking op 29 juli 2009 (CGVS, p. 4), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan ook geen geloof worden gehecht aan de verklaring dat uw binnenlands Russisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische staatsburger bij uitstek, werd afgepakt tijdens de huiszoeking op 29 juli 2009 (CGVS, p. 4-5). Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u uw binnenlands Russisch paspoort bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventuele woonstregistratie elders in de Russische Federatie of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang.

Met betrekking tot uw Russisch binnenlands paspoort is het ook opvallend dat uw vrouw, nadat jullie Russische binnenlandse paspoorten werden afgepakt, een nieuw exemplaar ging afhalen en dit ook voorlegde aan de Belgische asielinstanties.

U zou echter geen nieuw Russisch binnenlands paspoort hebben aangevraagd (CGVS, p. 5).

Als verklaring voor deze vreemde tweespalt stelde u dat u gezocht werd. De kennis van uw broer, die het nieuwe Russisch binnenlands paspoort voor uw vrouw regelde, zou bij de aanvraag van een nieuw binnenlands paspoort voor u immers uw verblijfplaats moeten zeggen (CGVS, p. 5). Uit de vernieuwde propiska-stempel van uw vrouw blijkt echter dat haar nieuwe verblijfplaats daarbij niet relevant was. Bovendien verklaarde uw vrouw dat u weliswaar geen nieuw Russisch binnenlands paspoort aanvroeg, maar dat hiervoor toch een foto van u werd getrokken (CGVS vrouw, p. 3). Al deze vaststellingen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die

erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen.

Uw huwelijksakte, uw rijbewijs, uw veteranenboekje en de geboorteakten van uw drie kinderen bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit en die van uw gezinsleden en uw militaire loopbaan, die ik echter niet betwist, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen. Het medisch attest van uw dochter, d.d. 24 juli 2009, betreft de behandeling van de medische problemen die uw kind reeds sinds haar geboorte heeft (CGVS vrouw, p. 6). Dit document bewijst niets over de problemen die u zou gekend hebben in uw land van herkomst en die u ertoe zouden hebben aangezet uw land van herkomst te verlaten.

Volledigheidshalve voeg ik nog toe dat ik ook in het kader van de asielaanvraag van uw vrouw, F. K. (...) (O.V. 6.493.945), besloot tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet."

1.3. De commissaris-generaal weigert verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 28 november 2011 een schending aan van artikel 1, A(2) van het verdrag van Genève van 28 juli 1951 en een schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij stelt in strijd met wat de commissaris-generaal besloot, dat zijn relaas wél geloofwaardig is.

Hij verklaart dat hij zowel zijn twee gewonde collega's als de twee gewonde rebellen, naar het ziekenhuis wou brengen uit puur humanitaire overwegingen, hij wilde het leven van allen redden.

Hij verklaart dat de rebellen hem op weg naar het ziekenhuis onder dreiging van een vuurwapen dwongen om hen in Avtoeri af te zetten.

Op dat ogenblik besepte hij ook dat hij in de problemen kwam met de autoriteiten en heeft hij onmiddellijk zijn vrouw die in Moskou was, ingelicht. Hij bracht hen op 29 september 2009 eerst in veiligheid in Argun.

Aangaande de lastens hem weerhouden vaagheden in zijn verklaringen en nopens de inhoud van de documenten, laat hij gelden dat de twee collega's van een andere afdeling waren en hij op de tocht naar het ziekenhuis andere zorgen had dan naar hun namen te vragen, in bijzijn van rebellen.

Aangaande de documenten stelt hij dat hij niet kan instaan voor hun authenticiteit gezien ze uitgaan van de overheid; hij geeft toe dat hij ze niet heeft bestudeerd na al wat hij heeft doorgemaakt in Tsjetsjenië.

Hij vraagt van hem de status van vluchteling te erkennen.

Verzoeker voert nog aan dat alhoewel de commissaris-generaal het niet wil toegeven, de autoriteiten in Tsjetsjenië geen vat krijgen op de rebellen wat inhoudt dat verzoeker en zijn gezin blootgesteld kunnen worden aan willekeurig geweld..

Hij vraagt aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad wijst er op dat artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing terecht stelt dat verzoeker onaanvaardbaar vaag bleef met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van zijn relaas.

Wat betreft de vaagheid omtrent zijn collega's voert verzoeker aan dat ze van een andere afdeling kwamen en hij bij hun transport naar het ziekenhuis andere dingen aan zijn hoofd had dan naar hun namen te informeren.

Deze uitleg is ontoereikend. Het blijkt dat verzoeker die dag al van vóór het incident, met hen samenwerkte en hen voor verzorging in het ziekenhuis afzette; de Raad kan niet aannemen dat in die omstandigheden die twee collega's zoals verzoeker laat uitschijnen, 'nobele onbekenden' waren en bleven.

Ook de uitleg dat hij naast zijn gewonde collega's, de twee tegenstanders die bij het vuurgevecht gewond raakten "uit humanitaire overwegingen" naar een ziekenhuis wou brengen, wordt niet aangenomen.

De vaagheid omtrent een wezenlijk element wordt niet verklaard; de commissaris-generaal bestempelde terecht verzoekers relaas als geloofwaardig.

Daarbij voegen zich nog de in de bestreden beslissing opgesomde bezwaren om de voorgelegde stukken als authentiek aan te nemen en de door de commissaris-generaal terecht vastgestelde onwetendheid van verzoeker omtrent door hem bijgebrachte convocaties van juli 2009 en de brief van 15 augustus 2009 van het Parket in Sjali.

Verzoeker geeft toe dat hij de voorgebrachte documenten "niet goed heeft doorgenomen" (zie het verzoekschrift, p. 5). De uitleg dat "dit goed te begrijpen valt na wat hij heeft meegemaakt in Tsjetjenië" snijdt geen hout; inderdaad aangezien verzoeker enerzijds met deze stukken wil aantonen dat hij problemen heeft, kan hij anderzijds daaromtrent moeilijk onwetendheid veinzen omwille van dezelfde problemen.

Diens uitleg daarenboven dat hij niet instaat voor de authenticiteit van de documenten gezien deze uitgaan van de autoriteiten, is een impliciete toegeving door verzoeker dat ze vals zijn gezien in redelijkheid niet wordt aangenomen dat de autoriteiten in Tsjetjenië -valse- stukken afleveren om

verzoekers asielaanvraag in België te ondersteunen. Het is evident dat verzoeker zelf de verantwoordelijk draagt voor de stukken die hij voorlegt en die de Raad op basis van de beschreven hiaten als vals van de hand wijst. Het voorleggen van valse stukken vernietigt de geloofwaardigheid van verzoeker.

Zijn verklaringen omtrent het overschrijden van de Schengengrens, zijn trouwens in het licht van de informatie die zich in het administratief dossier bevindt, ook niet waarheidsgetrouw wat tot het vermoeden voert dat verzoeker zijn internationaal paspoort moedwillig verborgen houdt voor de Belgische asielinstanties. Hij brengt daartegen geen verweer in.

Er is derhalve geen reden om het te toetsen aan de vluchtelingdefinitie; de status van vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2 a. en b.

Verder deelt de Raad onder verwijzing naar de informatie die de commissaris-generaal toevoegt aan het administratief dossier, diens besluit omtrent de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2 c. van de vreemdelingenwet. De blote bewering van verzoeker dat "*hij en zijn familie blootgesteld kunnen worden aan willekeurig geweld in Tsjetsjenië*" (zie het verzoekschrift, p. 5) doet daaraan geen afbreuk.

Er is derhalve geen schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van voormelde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE